

Motion till riksdagen 2019/20:361

av Adam Marttinen m.fl. (SD)

med anledning av prop. 2018/19:155 Ett stärkt straffrättsligt skydd för blåljusverksamhet och myndighetsutövning

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda vilka ytterligare yrkeskategorier som bör omfattas av bestämmelsen om blåljussabotage och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om straffskalor för blåljussabotage och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om våld mot tjänsteman och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kränkingsersättning för poliser och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Införandet av ett särskilt skydd för blåljusverksamhet är välkommet och något Sverigedemokraterna länge förespråkade. Dessa yrkesgrupper utför uppgifter som utgör statens kärnverksamhet och varje förlust i dess effektivitet medför lidande för medborgarna i övrigt. Det är således angeläget att ett sådant straffrättsligt skydd nu föreslås och kommer på plats. Dock finns det anledning att anta att även andra yrkesgrupper än vad förslaget innebär har ett behov av samma skydd. Det bör främst anses röra sig om andra yrkesgrupper som genomför uppgifter inom statens kärnverksamhet, och som i likhet med vad propositionen anför främst verkar i små enheter och ofta långt ifrån understöd vid de tillfällen detta behövs. Exempelvis kan detta vara ordningsvakter, som arbetar med uppgifter som traditionellt åligger Polismyndigheten, eller Tullverkets personal som utför brottsbekämpande arbete. Det bör således tillsättas ytterligare en utredning som, med remissinstansernas synpunkter

som utgångspunkt, överväger vilka yrkeskategorier som har ett befogat behov av det straffrättsliga skydd som nu föreslås.

Straffskalorna som föreslås är tyvärr inte tillräckliga. Gärningarna är ämnade att allvarligt försvåra och förhindra samhällets kärnverksamhet, ordning, sjukvård. Resultatet av attacker mot blåljusverksamhet måste vara direkta och kännbara. Sverigedemokraterna anser att straffskalan för blåljussabotage av normalgraden bör utgå från fängelse i minst ett år till fängelse i högst fyra år. För grovt blåljussabotage bör straffminimum vara fängelse i lägst fyra år och högst livstid.

Parallellt med kriminalisering av våld och attacker mot blåljusverksamhet är det nödvändigt att rättssamhället även markerar tydligt i första ledet. Våld mot tjänsteman bör anses betydligt mer klandervärt än det i dag är. Den ankommer på regeringen att återkomma till riksdagen med förslag som motsvarar tidigare tillkännagivande om att våld mot tjänsteman ska utgöra en egen brottsbestämmelse med en skärpt straffskala. Utgångspunkten bör vara att våld mot tjänsteman ska medföra fängelse i minst sex månader. I likhet med vad som anförts gällande blåljussabotage bör en sådan utredning särskilt beakta vilka yrkeskategorier som har ett behov av det skyddet.

Ersättningen tilldelas offer som utsätts för ett brott som inneburit en allvarlig kränkning. Bedömningen som ligger till grund för hur allvarligt ett brott varit skiljer sig dock åt beroende på vilken yrkesgrupp offret tillhör. Poliser är en yrkesgrupp som anses ha bättre förutsättningar än andra att tåla angrepp och lider därför en större risk att inte beviljas kränkingsersättning – som skulle ha beviljats om de utsatts för brottet i ett annat yrke. Sverigedemokraterna anser att ingen ska behöva utstå våld, hot eller kränkningar i yrkesutövningen och vill därför att rätten till kränkingsersättning för poliser ses över med utgångspunkten att den ska stärkas.

Adam Marttinen (SD)

Katja Nyberg (SD)

Henrik Vinge (SD)

Bo Broman (SD)